EUROPESE ZAADVERMEERDERING IN Groot-Britannië

Louis-Marie Colcombet

De productie van groentezaden is relatief dynamisch in de drie belangrijkste producerende landen, Denemarken, Frankrijk en Italië, met hun teeltgebieden. De suikerbietenproductie heeft in Italië een historisch niveau bereikt, met meer dan 7.000 hectare in 2024 (stabiel in 2025). COAMS (Italiaanse Organisatie van Zaadvermeerderaars) heeft haar ideeën gedeeld over het verbeteren van contractuele uitwisselingen met haar klanten en het verkrijgen van steun van de overheid. Twee voorstellen worden overwogen: één betreft het werken aan de uniforme GMO-verordening om financiering te verkrijgen via operationele programma's; de andere mogelijkheid is het activeren van een mechanisme van de regering van Emilia-Romagna (de belangrijkste zaadproductieregio in Italië): de "voedseldistricten". In beide gevallen is het primaire doel om overheidssteun te ontvangen voor de verbetering van de zaadproductie, wat aanzienlijke investeringen vereist, en om de risico's voor boeren beter te beheersen. In beide situaties lijkt de vraag naar het doel van de productie (niet-voedsel) problemen op te leveren bij de uitvoering ervan. De productie van graanzaden staat voor diverse uitdagingen. Ten eerste zijn er de klimatologische uitdagingen, met aanzienlijke overmatige regenval in Zuid-Europa (Zuid-Frankrijk en Italië) en, omgekeerd, een periode van droogte in de noordelijke helft, met, met name in België (Ieper), slechts 11 mm regen tussen maart en mei (een ongekende situatie sinds de verzameling van meteorologische gegevens). Regelgevingsproblemen leiden tot onzekerheden met het verbod op flufenacet, het enige effectieve molecuul dat is toegestaan voor de bestrijding van resistent raaigras en zwartgras in graanvelden. Een product op basis van cinmethylin dat onder de naam Luximo op de markt wordt gebracht, is in het Verenigd Koninkrijk toegestaan. Bovendien moet de SCOPAFF een besluit nemen over het verbod op fludioxonil, dat wordt gebruikt als zaadbehandeling. De BDS (Duitse Zaadproducentenvereniging) maakt zich grote zorgen over de productie van graanzaden als essentiële toepassingen zoals de bescherming van gerst niet worden gewaarborgd. Er zijn geen effectieve alternatieven voor fludioxonil om gerstbrand te bestrijden. De markt voor graszaden wordt belemmerd door grote voorraden in Europa. De teeltgebieden daalden in 2024 met 15% en zullen naar verwachting in 2025 verder dalen. Denemarken, het belangrijkste productieland, zag zijn areaal in één jaar tijd met 26% dalen en zal volgens eerste schattingen in 2025 naar verwachting een vergelijkbare daling doormaken. De peulvruchtarealen daarentegen zijn vrij dynamisch, met een stijging voor de meeste soorten. .../...

Zoals elk jaar hield de ESGG haar algemene vergadering in een van de acht vertegenwoordigde landen. Dit jaar ontving het Verenigd Koninkrijk vertegenwoordigers van zaadkwekersverenigingen uit Duitsland, België, Denemarken, Finland, Frankrijk, Italië en Zweden.

Dit was de eerste algemene vergadering aan de overkant van het Kanaal sinds de Brexit-stemming in 2016.